

SALĪDZINĀŠANAS DIENA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

3. Moz. 16, 3. Moz. 23:27-32, 5. Moz. 19:16-21, Mat. 18:23-35, Jes. 6:1-6.

ATMIŅAS PANTS:

„Kur ir tāds Dievs, kā Tu esi, kas piedod grēkus un neatmaksā Savas tautas atlikušajiem viņu noziegumus, kas mūžīgi netur dusmas? Jo Tev patīk žēlastība. Viņš atnāks pie mums atkal atpakaļ, Viņš apžēlosies par mums; mūsu vainas Viņš griezis atkal par labu. Visus mūsu grēku darbus tu liec iemest jūras dziļumos.” (Mihas 7:18, 19)

Salīdzināšanas diena jeb Yom Kippur, kā tā atklāta 3. Moz. 6. nodaļā, ir visviniģākais rituāls Vecajā Derībā. Lai ilustrētu šī rituāla augsti svēto raksturu, tas ar iepriekšēju nodomu ir ielikts 3. Mozus grāmatas sirdī, kas pats par sevi ir piecu Mozus grāmatu centrs. Saukta arī par sabatu sabatu (3. Moz. 16:31), šī diena aicina pārtraukt visus darbus, kas izraēliešu ikgadējos svētkos ir unikāli. Šis fakts tiešā veidā iekļauj Salīdzināšanas dienu sabata koncepcijā – laikā, lai dusētu tajā, ko Dievs kā Radītājs un Pestītājs ir izdarījis (un darīs) mūsu labā.

Šajā nedēļā mēs pētīsim, kas notika Salīdzināšanas dienā zemes svētnīcā, īpaši rituālus ar diviem āžiem, kas palīdz mums labāk saprast dziļās patiesības par glābšanu un galējo grēka iznīcināšanu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. novembrī!

IKGADĒJĀ ŠĶĪSTĪŠANA

Izlasi 3. Moz. 16:16, 30! Kas tika tīrīts Salīdzināšanas dienā? _____

Gada laikā uz svētnīcu tika pārnesti visu veidu grēki un rituālas nešķīstības. Salīdzināšanas diena ir laiks, kad tos likvidēt. Salīdzināšanas dienai ir trīs galvenās daļas:

1. Šķīstīšanas upuris par priesteri. Augstais priesteris nokāva par saviem grēkiem vērsi, lai būtu drošs, ka viņš (priesteris) ir šķīsts, ieejot svētnīcā un veicot rituālu tās šķīstīšanai.

2. Šķīstīšanas upuris – āzis „Kungam” (3. Moz. 16:8). Gada laikā šķīstīšanas upuri „ienesā” visus izraēliešu grēkus svētnīcā. Salīdzināšanas diena bija laiks, kad atbrīvot svētnīcu no šiem grēkiem. Šis process notika ar „Kunga” āža asinīm.

3. Likvidēšanas rituāls ar dzīvu āzi Azazēlam. Dievs gribēja atbrīvot svētnīcu un noietni no Viņa ļaunu grēkiem. Tāpēc tuksnesī tika izsūtīts dzīvs āzis.

Izlasi 3. Moz. 16:15! Kas notika ar šo āzi, un ko tas simbolizē? _____

Tā kā Kunga āzim netika ne uzliktas rokas, ne arī uz tā izsūdzēti grēki, tā asinis nenesa grēku. Tāpēc tās nevis apgānīja, bet šķīstīja. Rezultāts ir skaidri aprakstīts 16. un 20. pantā. Augstais priesteris veica salīdzināšanu ar Kunga āža asinīm, šķīstot visu svētnīcu. Ar tādu pašu procedūru šķīstīja arī cilvēkus, lai tad, kad svētnīca tika šķīstīta no visiem cilvēku grēkiem, arī ļaudis paši būtu tīri. Šajā ziņā Salīdzināšanas diena bija unikāla, jo tikai šajā dienā tika šķīstīta gan svētnīca, gan tauta.

Salīdzināšanas diena bija grēku izpiršanas otrā fāze. Pirmajā fāzē, kas notika visu gadu, izraēlieši saņēma piedošanu. Viņu grēki netika izdeldēti, bet uzticēti pašam Dievam, kas bija apsollījis tikt ar tiem galā. Otrā fāzē nebija tik ļoti saistīta ar piedošanu, jo ļaudīm jau bija piedots. Patiesībā darbības vārds „piedot” 3. Mozus grāmatā 16. nodaļā vai 23:27-32 neparādās vispār. Tas mums atklāj, ka viss glābšanas plāns ir kaut kas vairāk par grēku piedošanu. Šai domai ir vēl lielāka nozīme, ja to saprot plašākā lielās cīņas kontekstā.

VAIRĀK NEKĀ PIEDOŠANA

Izlasi 3. Moz. 16:32-34! Kāds bija Augstā Priestera galvenais uzdevums Salīdzināšanas dienā?

Augstā priesteris primārā funkcija bija būt starpniekam starp Dievu un cilvēku. Runājot par svētnīcu, viņš bija sistēmas administrators un veica atsevišķus upurēšanas rituālus (Ebr. 8:3). Viņa uzdevums Salīdzināšanas dienā bija īpaši liels. Viņš veica gandrīz visus rituālus, izņemot Azazēla āža palaišanu tuksnesī, lai gan viņš bija tas, kas izteica pavēli izraidīt āzi.

Salīdzināšanas dienā „lielais” priesteris, kā viņu vēl sauca, kļuva par dzīvu paraugu Kristum. Tieši tāpat kā Dieva ļaužu uzmanība bija pievērsta augstajam priesterim, mūsu uzmanības centrs ir Jēzus. Tāpat kā augstā priesteris darbība zemes svētnīcā šķīstīja ļaudis, tā Jēzus darbs debesu svētnīcā dara to pašu mūsu labā (Rom. 8:34; 1. Jāņa 1:9). Tieši tāpat kā ļaužu vienīgā cerība Salīdzināšanas dienā bija balstīta uz augsto priesteri, tā mūsu vienīgā cerība ir Kristus.

„Kristus asinis, atbrīvojot grēkus nožēlojošo grēcinieku no likuma nosodījuma, tomēr neizdeldēja pašu grēku, tam debesu svētnīcas rakstos jāatrodas līdz galīgam salīdzināšanas darbam; tā arī ēnas kalpošanā grēku upura asinis atņēma grēku no grēkus nožēlojoša grēcinieka, bet svētnīcā tie palika līdz Salīdzināšanas dienai.” (E. Vaita „Sentēvi un pravieši”, 357. lpp.)

Saskaņā ar 3. Moz. 16:16-20, augstajam priesterim bija jāieiet vissvētākajā vietā un jāšķīsta tā no rituālas nešķīstības, pārkāpumiem un grēkiem. Pēc tam viņš pārnesa visus noziegumus, visus pārkāpumus un visus Izraēla grēkus uz dzīvo āzi un ar tā starpniecību aizsūtīja tos prom tuksnesī. Tādējādi visas Izraēla morālās nepilnības bija likvidētas. Līdz ar to Salīdzināšanas diena iegūst unikālu mērķi: morālu šķīstīšanu, kas ir vairāk nekā piedošana. Šajā dienā nebija vajadzīga jauna piedošana. Dievs jau bija piedēvis viņu grēkus.

Cenšoties ar visiem Dieva dotajiem spēkiem atbrīvieties no grēka, kā mēs varam iemācīties pilnībā paļauties uz Kristus nopelni kā uz mūsu vienīgo glābšanas cerību?

AZAZĒLS

Izlasi 3. Moz. 16:20-22! Kas notika ar dzīvo āzi? _____

Rituāls ar dzīvo āzi nebija upuris. Pēc tam, kad ar lozes palīdzību bija izlemts, kurš no abiem āžiem būs Kungam un kurš – Azazēlam (to bieži tulko kā „grēk-āzis”), tikai Kunga āzis bija šķīstīšanas upuris (9., 15. p.). Salīdzinājumam – āzi Azazēlam sauc par „dzīvo āzi”. Tas nekad netika nokauts, iespējams, lai izvairītos no jebkādas domas, ka rituāls sastāv no upurēšanas. Dzīvais āzis uzkāpa uz skatuves tikai pēc tam, kad augstais priesteris bija pabeidzis visas svētnīcas salīdzināšanu (20. p.). Šo faktu nav iespējams uzsvērt par daudz: sekojošajam rituālam ar dzīvo āzi nebija nekāda sakara ar svētnīcas vai tautas šķīstīšanu. Tie jau bija šķīstīti.

Kas ir Azazēls? Agrīnie jūdu skaidrotāji ar Azazēlu saprata sākotnējo eņģeļu izcelsmes grēcinieku un ļaunuma autoru, arī ļauno eņģeļu vadītāju. Protams, ka mēs to pazīstam kā paša Lucifera simbolu.

Rituāls ar dzīvo āzi bija iznīcināšanas rituāls, kas bija galēja atbrīvošana no grēka. Grēks tika uzlikts tam, kas par to vispirms ir atbildīgs, un tad aiznests prom no cilvēkiem uz visiem laikiem. „Salīdzināšana” šajā gadījumā bija sodīšana (3. Moz. 16:10), ja āzis nesa galējo atbildību par grēku.

Vai tad sātānam ir kāda loma mūsu glābšanā? Daži mūs nepatiesi apsūdz, ka mēs tā mācām. Protams, ka ne. Sātāns nekad, nekādā ziņā nenesa mūsu grēkus kā aizvietotājs. To darīja tikai Jēzus, un tā ir zaimošana, ja domājam, ka sātānam ir kāda daļa pie mūsu glābšanas.

Rituāls ar dzīvo āzi ir paralēls likumam par ļaunprātīgo liecinieku (5. Moz. 19:16-21). Apsūdzētājs un apsūdzētais abi stāv Kunga priekšā, ko ainoja priesteri un tiesneši. Tiek veikta izmeklēšana. Un, ja apsūdzētājs izrādās esam ļaunprātīgais liecinieks, viņam jāsaņem sods, ko viņš bija paredzējis nevainīgajam (piemēram, ļaunais Hamans, kas bija uzcēlis karātavas uzticīgajam Mordohajam).

Paldies Dievam par Viņa žēlsirdīgo piedošanu un faktu, ka Viņš nepieminēs vairs mūsu grēkus (Jer. 31:34)! Kā mēs varam iemācīties nepieminēt vairs savus grēkus, ja tie reiz ir piedoti? Kāpēc to ir svarīgi darīt? _____

SALĪDZINĀŠANAS DIENĀ

„Tādā veidā ļaudīm katru dienu kā saiešanas telts, tā vēlāk tempļa dievkalpojums tika mācītas lielās patiesības attiecībā uz Kristus nāvi un Viņa kalpošanu, reizi gadā viņu domas pievēršot pēdējiem notikumiem lielajā cīņā starp Kristu un sātanu, galīgajai universa atbrīvošanai no grēka un grēciniekiem.” (E. Vaita „Sentēvi un pravieši”, 358. lpp.)

Izlasi 3. Moz. 16:29-31 un 23:27-32! Ko Dievs sagaidīja, lai izraēlieši darītu Yom Kippur? Kā šos principus var attiecināt uz mums, kas dzīvojam „īstajā Salīdzināšanas dienā”? _____

Ja kāds senajā Izraēla neievēroja šos norādījumus, viņš tika aizvests un iznīcināts (3. Moz. 23:29,30). Salīdzināšanas diena patiešām bija dzīvības un nāves jautājums. Tā prasīja pilnīgu ticīgā uzticību Dievam.

Iedomājies kādu, kas ir izsūdzējis savus grēkus pirmajā salīdzināšanas fāzē gada laikā, tas ir, ar ikdienišķo upuri, bet Salīdzināšanas dienu neņem nopietni. Ignorējot to, ko Dievs bija plānojis parādīt šajā dienā, šāds cilvēks parāda, ka ir neuzticīgs Dievam.

Tas nozīmē, ka cilvēks, kas apliecina ticību Dievam, var tik un tā pazaudēt glābšanu. Mēs, septītās dienas adventisti, neticam idejai „vienreiz glābts, uz visiem laikiem glābts”, jo Bībele to nemāca. Mēs esam pasargāti Kristū tikmēr, kamēr dzīvojam ticībā un nododamies Viņam, pieprasot Viņa uzvaras spēku kārdināšanās un Viņa piedošanu, kad esam pakrituši.

Izlasi Mat. 18:23-25! Kādu mācību mēs varam gūt no šīs spēcīgās līdzības? _____

JESAJAS PERSONĪGAIS YOM KIPPUR

Jes. 6:1-6 Jesaja redz debesu Kēniņu, sēžam templi uz Sava „augstā, cēlā” troņa. Atklāsme ir tiesas aina, kas atklāj Dievu, nākam uz tiesu (Jes. 5:16). Jesaja redz isto Kēniņu, kas Jāņa evaņģēlijā ir identificēts kā Jēzu Kristus (Jāņa 12:41).

Lai gan Jesaja bija Dieva pravietis un aicināja citus uz nožēlu, viņš saprata, ka Dieva klātbūtnē viņš ir nolemts pazušanai. Sastapies ar Dieva svētumu un godību, Jesaja ieraudzīja savu grēcīgumu un savas tautas nešķīstumu. Svētums un grēks nav savienojami. Līdzīgi Jesajam, mums visiem ir jānonāk pie secinājuma, ka paši nevaram pastāvēt dievišķajā tiesā. Mūsu vienīgā cerība ir tad, ja mums ir Vietnieks.

Kādas paralēles ar Salīdzināšanas dienu redzamas Jes. 6:1-6? _____

Ar dūmiem pildīts templis, altāris, tiesa un grēku un nešķīstības salīdzināšana ļoti atgādina Salīdzināšanas dienu. Jesaja piedzīvoja savu „personīgo Salīdzināšanas dienu”.

Darbojoties kā priesteris, serafs (burtiski „degošais”), paņēma degošu ogli no altāra un, pieņemot, ka tā ir sava veida upuris, atbrīvoja pravieti no grēkiem. Šī ir piemērota metafora šķīstīšanai no grēka, kas ir iespējama, pateicoties Jēzus upurim un Viņa kā priestera starpnieciskajai kalpošanai. Jesaja atzina šo šķīstīšanas rituālu un ļāva oglei aizskart savas lūpas. Ar to viņa „noziegums bija deldēts” un „grēki piedoti” (Jes. 6:7). Ciešamā kārtā 7. pantā norāda, ka piedošanu dāvā Tas, kas sēž uz troņa. Tiesnesis ir arī Glābējs.

Dieva šķīstīšanas darbs aizved mūs no „bēdas man” līdz „šeit es esmu, sūti mani”. Izpratne par debesu darbu Salīdzināšanas dienā sagatavo sludināšanai, jo patiesa izpratne rada drošību un pārliecību. Tāpēc mēs zinām, ka mums tiesā ir Vietnieks – Jēzus Kristus, kura taisnība vien (ko simbolizēja asinis) padara mūs spējīgus pastāvēt bez bailēm no iznīcības (Rom. 8:1). Pateicība motivē uz misiju. Atbrīvoti grēcinieki ir Dieva vislabākie vēstnieki (2. Kor. 5:18-20), jo viņi zina, no kā Dievs tos ir atbrīvojis.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Tagad notiek tas, ko simbolizēja pēdējā svinīgā kalpošana Salīdzināšanas dienā. Kad bija pabeigts darbs vissvētākajā vietā un, pateicoties grēku upura asinīm, svētnīcai noņemti Izraēla grēki, tad Kunga priekšā atveda dzīvu palaižamo āzi, un draudzes klātbūtnē augstais priesteris pār to izsūdzēja „visus Izraēla bērnu noziegumus un visus viņu pārkāpumus pēc visiem viņu grēkiem un tos” lika „uz āža galvas”. (3. Moz.16:21, Glikā tulk.) Līdzīgā kārtā, kad ir pabeigts salīdzināšanas darbs debesu svētnīcā, Dieva, svēto eņģeļu un atpestīto pulku klātbūtnē Kunga tautas grēki tiek uzlikti sātanam, tas tiek pasludināts par vainīgu visos pārkāpumos, kurus jebkad ierosinājis darīt.” (E. Vaita „Lielā cīņa”, 658. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc jebkura izpratne par glābšanas plānu ir nepilnīga, ja tā izlaiž vai nepietiekami novērtē Kristus kā mūsu Augstā Priestera darbu? Ko svētnīca māca par to, cik svarīgs glābšanas plānā ir starpnieciskais darbs svētnīcā? Liela daļa no veselas Jaunās Derības grāmatas, no Vēstules ebrejiem, ir veltīta Kristus darbam debesu svētnīcā. Ņemot to vērā, cik svarīgs ir šis darbs?

2. Reiz kāds rakstīja, ka Kristus darbs, sākot ar Viņa nāvi līdz pat kalpošanai debesu svētnīcā, ir daļa no „Dieva ieceltās metodes, risinot grēka problēmu tādā veidā, kas iedod atbildes uz visiem jautājumiem par Viņa taisnīgumu, godīgumu un mīlestību. Pārdomā, ko ietver šī doma, īpaši lielās cīņas gaismā, un ko tā māca par lielajām problēmām, kas ir saistītas ar briesmīgo grēka tragēdiju.

3. Daudziem septītās dienas adventistiem par tiesu ir mācīts tādā veidā, kas viņiem nav ļāvis iegūt pārlicību par glābšanu. Šādi uzskati nāk no nepareizas izpratnes par Salīdzināšanas dienas nolūku. Padomājiet par vārdu „salīdzināšana”. Ko tas nozīmē? Kā var saņemt salīdzināšanu? Kas veic salīdzināšanas darbu? Kā tas tiek paveikts? Kā šīm atbildēm vajadzētu palīdzēt mums saprast, kāpēc Salīdzināšanas diena patiesībā ir labā vēsts?